

ערך : בני אשר , 24.10.2022

אסתר (אסתי) ברוכי – מבשרת ציון – החיים במעברות ובמושב



הקלטה של אסתי

הוריה של **אסתר** עלו מאירן ב-23.6.1950 בטיסה הראשונה מטהרן לישראל.

אביה גר בכורדיסטן הפרסית והיה סוחר שעבר מכפר לכפר, כשהסחורה עמוסה על סוסים. יום אחד הוא נרצח ע"י מוסלמי. בנו, **יהודה** החליט לפתוח חנות ולהמשיך את עסקי האב. כעבור שנים אחדות נפטר ממחלה. אחיו שהגיע ללוויה נרצח אף הוא בלוויה. אביה של **אסתי** החליט לעזוב את המקום ועקר לעיר בשם **שאנו** ואימץ את בת אחיו שנרצח. אלמנתו התאסלמה ובנתה משפחה חדשה.

בעיר שאנו פגש את האם של אסתי, הם התחתנו ועברו ל**מהבד**.

בשנת 1950 הם עלו על המטוס הראשון שהביא עולים מטהרן ארצה בטיסה ישירה.

בהגיעם ארצה נשלחו ל**מעברת בית ליד (שבות עם)**, למחנה ד'. היה להם קשה מאד – 8 נפשות באוהל והם הועברו ל**מעברת עפולה**. שם היה גרוע יותר ולאחר 5 ימים נשלחו ל**מושב פטיש** בנגב המערבי, שם קיבלו משק.

לאחר 5 שנים קשות ושוחקות, ללא הצלחה בחקלאות, ולאחר לידת אסתי, החליטו ההורים לעבור ל**מעברת קרית היובל** שהיתה מעברת אזבסטונים. שם קיבלו 2 חצאי אזבסטון בגודל 45מ"ר ל-10 הנפשות הצפיפות היתה גדולה ואת רוב זמנה היא בילתה מחוץ לצריף. 4 שנים היא גרה במעברה בה השאירה זיכרונות של חוויות נעימות .

אחד הזיכרונות השמורים עמה הוא שהוריה " כמו במדינות עולם שלישי, כשאנשים עוברים מהכפר לעיר, " הם הביאו עמם את המשק החי שלהם ". היא זוכרת שהם הביאו לול תרנגולות מטילות ושובך יונים. לשבת היתה האם מכינה יונים ממולאות ומרק יונים – מעדנים.

אביה עבד קשה קשה, בהליכה יומיומית הלך וחזור ברגל אל אתר הבניה של בית חולים הדסה, שם הועסק כשומר לילה. ההליכה היתה קשה על דרך עפר הררית, כשהוא סובל מכאבי גב, עקב העבודה בחקלאות. הוא מעולם לא התלונן. האם עבדה במשק בית כדי לסייע בפרנסה וגם אח ואחות שלה עבדו בבתי חרושת לטקסטיל ובמפעל שייצר סמלים לענידה על המקטורן. גם היא מעולם לא התלוננה. הם מעולם לא שיתפו את הילדים בקשיים שהיו להם.

ההורים היו עסוקים בעבודה ביום ובלילה והילדים עזרו וגידלו את זה.

היא זוכרת את התופרת הרומניה – רבקה - שחייתה בגפה, וכולם אמרו שהיא ניצולת שואה.

ממול גר שכן צעיר שהיה לבוש תמיד בחליפות ועסק בעבודות עם עורות. הוא הראה להם כיצד לעשות עבודות מעור. הילדים קראו לו "הגרמני", היה רווק וכנראה ניצול שואה אף הוא.

לסיכום, אומרת אסתי, המעברה הייתה חווית ילדות נעימה.

אביזרים מתקופת המעברות: פרימוס, פנס רוח, עששית נפט- מקור אור באוהל/צריף....



ביום 28.7.1959 עברו הורי לגור בירושלים - כאן שוכנו במעברת בית מזמיל.

הורי עברו למעברה כשהמשפחה עכשו גדולה יותר למרים, שושנה ומשה נוספו אחים ואחיות נוספים, דינה, אסתי, בועז שולמית ועליזה.

מה זאת מעברה?

ביום 4.6.1950 פורדמה בעיתון מעריב הידיעה "מעברות" מדן ועד באר שבע. לפי הכתבה חמישים אלף עולים ישוכנו במחנות אהלים באיזורים שמצויה בהם עבודה.

המעברות זהו סוג חדש של מחנה אהלים ששמו איננו יורד מעל דפי העיתונות בימים אלה: מ ע ר ה. דרך חדשה לקליטת עליה. המעברות תהיינה ביידות בכל מקום אשר בו תמצא עבודה. יקום מחנה אהלים, העולים יועסקו בכל העבודות בסלילה, בבנין בסיקול, דירוג ייעור נטיעות וכו'.

הצד השני של המעברות

עבודה - יומיים בשבוע

המפתח של המעברות והמפתח לשכונת העבודה צריך לפתור חפר זה שחור: שחור. קודם כל - לזכור יומיים בלבד בכל שבוע, והזמן הזה - המעברות לא תוקטן עדיין, מהיום את השטח והמסגרת, אם לא לפזרם אלא סביר שפזרם על פי רוב.

שרות רע לענין הקריסה

יתכן, שבה מן האמצעים ל מעברות מתארים כך את המצב כדי לא להכנס לתחושות של חוסר תקווה, שובא חזר ויפלו ל מעברה. על ראשם, בכל מקום עושים הם על ידי כך שרות רע לענין הקליטה ואף זו הוכחה עט פת לחוסר התאום הקיים בין כל גורמי הקליטה.

יצאה למעברות מהיום לתבונה לרבים שסירבו - הוסקה המלכה ואין מאשרים אותה אלא לאלה ש נמלטו מדעתם והאיבו בחייהם, א עולים שהרסא המליך, מסעמים וטאיים שלא לעצמם, לאהלים קרש רצוני גרם על ידי פו לים שסירבו להרשם למעברות ב ימים צומות, אלא הלכו חזר מה לראות במי קימים את המסך.

י"שם ליד השולחן הירוק והחלט על הקמת מעברות. הכוונה היתה טובה - אבל אופן הביצוע גרם סבל מיותר לעולים... מאת א. שרונ' -

מות המצעים, המלח המהות איה ראית לשלוח מהם את ה אבות האות הללו, שרבים מהם המסיק, לתור את הארץ ותורו למחנה, יד אולם מתח היציאה עד לסטה מאסט.

על חוסר תיאום בין מנהלי מחנות העולים לבין המעברות הגורם סבל מיותר ותתרגוזה רבה בין העולים - מפרז דמופרנו קודים סמחנה בית יוד, שיבאו בשבת שטחי למעברות שונות ותוחזרו שוב למחנותיהם, כשל אי הכנות או קנינים פורמליים קלי קרה שלא יפדירו. חוסר תיאום זה מוביל גם ככל ה אודיה של היציאה למעברות שמנגנון המחנות משה ול להשלוח אותה בין העולים.

אירע כמה סקרים עשירות משמעות של עליהם עם ומסעם וספת הירדן עישים הרוצים ל מעברות, לאחר גילוי של שנות בשמש הלהטת, ואילו האחרים סרבו לקבל אותם משום ש... על המספרות, או שלא הניח בונן א ש... שסכר' לילת אות סמחה העולים היו גם פכר ריב' נמלי קין אחרים.

האחראי על המעברה אינו יודע אכמות הוא ממה על גגל סבר ונות המשא לתתור שוב את ה "מסע" אל המסע שמכני יבא סלא מירות חזר ביצע המשמעות שיבאו למעברות סבל גי ואולצו לתור שטס כשל פורסליות של מה בכך.

על חוסר תיאום בין מנהלי מחנות העולים לבין המעברות הגורם סבל מיותר ותתרגוזה רבה בין העולים - מפרז דמופרנו קודים סמחנה בית יוד, שיבאו בשבת שטחי למעברות שונות ותוחזרו שוב למחנותיהם, כשל אי הכנות או קנינים פורמליים קלי קרה שלא יפדירו. חוסר תיאום זה מוביל גם ככל ה אודיה של היציאה למעברות שמנגנון המחנות משה ול להשלוח אותה בין העולים.

ביתנים מתגלל מיבצעי ה

שם המראיין -- בני אשר

דף מידע לריאיון – החיים שלי במעברה

הסכמתי להתראיין ו/או הורדת הטופס מהאתר/פייסבוק מהווים אישור להסכמתי לפרסום התוכן באתר העמותה.
שאלות/פרטים המסומנים ב-* ישולבו באתר. נחתם . ראה צילום.

פרטי המראיין

1. (*) שם פרטי - אסתר
2. (*) שם משפחה) -- ברוכי
3. (*) תאריך לידה -- 13.3.1955
- 4.
5. (*) כתובת נוכחית – רח' החושן 12, מבשרת ציון
6. טלפון ****
7. כתובת דוא"ל-- ebarouchi@gmail.com
8. (*) תאריך הריאיון 20/10/2022
9. (*) מקום הריאיון – רח' החושן 12, מבשרת ציון.
10. מצב משפחתי נוכחי: -- ידועה בציבור
11. (*) עיסוק בעבר מורה
12. (*) עיסוק נוכחי מורה
13. שנות לימוד והשכלה - 16
14. (*) תואר -BA
15. (*) ידיעת שפות זרות: א- אנגלית ב- צרפתית

תקופת המעברות – שנים 1948 – 1963

16. (*) ארץ המוצא – ילידת ישראל (הורים מאירן)
17. (*) סיבת העליה ארצה
18. ארגון העלייה: רדיפות ציונות מניע דתי
19. (*) שנת העלייה של ההורים -- 1950
20. (*) גילך בעת העליה ארצה. נולדה בארץ , במושב פטיש
21. (*) אופן העליה: ברגל אוניה מטוס אחר
22. (*) המעברה בה התגוררו א – בית ליד ששה חודשים (מחנה ד')
23. (*) ב- עפולה 5 ימים
24. (*) ג - קרית יובל (ירושלים) 4 שנים (אחרי מגורים במושב פטיש)
25. צורת המגורים: (סמן בעיגול) אוהלים הודיים אחר. אזבסטון.....
26. (*) כמה נפשות הייתם במעברה - 9
27. (*) לאיזה שיוך קבע עברת: מספר נפשות - 10 מספר חדרים: 2.5, 50 מ"ר (עיר גנים – ירושלים)

עדויות נוספות

28. (*) צלם תמונה של המרואיין **צולם**
29. (*) בקש מהמרואיין לומר משפט מייצג – והקלט אותו בעזרת האפליקציה צולם
30. (*)
31. (*) תשתיות ציבוריות במעברה – פרט מזכרוך
- (*) מוסדות חינוך במעברה: **גן ילדים** בי"ס יסודי בי"ס מקצועי בי"ס אחר. הסעות לבי"ס בק. מנחם .

- (*) מוסדות בריאות במעברה: **טיפת חלב** **מרפאה**
32. זיכרונות מהמעברה - סיכום (סיפורו של המרואיין – כתוב או צילום)
- (*) חוויות האבא במעברה (פירוט בדף סיפור החיים). האב עבד קשה בשמירה בלילה על אתר הבניה של בי"ח הדסה . הלך וחזר ברגל על דרך עפר. לא היה כביש. .. ביום היה ישן. לא התלונן.

- (*) חוויות האמא במעברה: עבדה במשק בית
- (*) השכנים: פארי – ממושב מסלול, עולה מטורקיה, התופרת הרומניה – שבנד
33. פעילות פנאי במעברה: כל היום היתה בחוץ . לא שיתפו אותה במשחקים. היתה קטנה...
- (*) הפרנסה בתקופת המעברה: הפרנסה היתה קשה – ההורים היו שני פועלים. גם האחים הגדולים עבדו (האחות – במכונת אריגה , האח – בביח"ר לסמלים.

34. (*) ציין 3 נקודות חשובות מתקופת המעברה:
1. היה מרחב גדול ופתוח .
 2. החיים היו מחוץ למבנה המגורים . היתה חוויה נעימה.
 3. המעברה היתה חלק מהתקומה ולא צריך להתלונן על זה.
35. (*) תמונות מתקופת המעברה. (צלם את התמונות באפליקציה, והוסף הסבר)

התקומה

36. (*) מגורי כיום: גרה במבשרת 12 שנים, לפני כן – בירושלים.
37. (*) עיסוקי בחיים (לפני הפרישה, אם בפנסיה) - מורה
38. (*) תחביבי: שיפוץ רהיטים, קריאה
39. (*) מה עושים הילדים – אין ילדים.
40. (*) האם תעדת את חיי המשפחה? איך/איפה? כן . ספר על חיי המשפחה שהודפס במכונת כתיבה (ראה קטעים מצורפים)
41. (*) צלם תמונות מהמקום שהיתה המעברה – כעת . נצלם בביקור לקראת הצבת השלטים.